

[Samuel sen.]

ikke fået vedtaget 9 punkts programmet i så bred enighed med kun 8 manglende stemmer.

Hertil kan man sige, at man behøver selvfølgelig ikke at gennemføre en lov i bred enighed, og der er da mange love, for hvilke det heller ikke er nødvendigt. Men jeg mener, at når det drejer sig om en lov om folkeskolen, som berører så uendelig mange mennesker, så er det rart, at man ikke har den store politiske strid, inden loven føres ud i livet.

Til gengæld vil jeg gerne takke ministeren for hans oplysninger om strukturforslaget. Ministeren håber at kunne få forslaget frem inden den 15. marts, men han betragter det altså ikke som givet, at det kommer frem inden den 15. marts, og vi skal altså ikke presse det igennem i løbet af denne samling, hvis det kommer senere frem, hvorfor der virkelig kan blive givet tid til, at vi kan nå at debattere det. Jet mener, det er uendelig vigtigt, at vi får den debat i gang også ude i forældrekredsene. Det, som Politiken oplyser i dag om trivsel i skolevæsenet i Glad-saxe, giver jo én grund til særdeles megen eftertanke. Vi har fået gennemført en efter min mening god skolestyrelseslov, men den fungerer altså ikke alle vegne sådan, som den skal. Det var også baggrunden for, at jeg bad ministeren om at overveje, om en dispensation for skolepligten ikke netop skulle ligge hos skolenevnerne. Det er rigtigt, at selvfølgelig kan skolekommissionerne give mere ensartethed, men vi ved jo, at i det kommunale skolevæsen er der meget, meget stor forskel på forholdene i de enkelte skole-distrikter. Jeg mener altså afgjort, at det var noget, som skolenævnerne kunne administrere. Vi går til dette udvalgsarbejde med den indstilling, at vi virkelig må gennemdrøfte problemerne. Jeg har allerede på forhånd givet tilslutning til, at en lang række af de socialpædagogiske foranstaltninger, der foreslås, vil vi meget gerne være med til at gennemføre nu, og jeg takker ministeren for den positive indstilling, han har til en

smidiggørelse af § 21. Vi går altså til et udvalgsarbejde, som jeg håber ikke bliver alt for langvarigt, men dog alligevel grundigt. Sagen haster jo trods alt, hvis der skal ske noget efter sommerferien.

Maigaard: Jeg har først en venlig bemærkning til hr. Knud Nielsen, der glædede sig over de konservatives principtilslutning til forslaget. Det er en besynderlig form for humor, synes jeg, for hr. Knud Nielsen kunne øjensynlig kun glæde sig „ad højre til“, men det må være det, man kalder sort humor.

Tæt sammenknyttet med dette problem er en bemærkning, jeg godt vil gøre til hr. Samuel sen i første omgang, men måske, når det kommer til stykket, til undervisningsministeren. Det drejer sig om udtalelsen om, at der skal være bred enighed om det ene og det andet. Jeg vil godt minde undervisningsministeren om en bemærkning, som hans engelske partifælle Harold Wilson ved en lejlighed har fremsat, hvor Wilson meget rigtigt påpegede, at et flertal, det er én mere end halvdelen.

Jeg vil erklære mig enig med hr. Robert Pedersen i de meget rigtige bemærkninger, han kom med om decentralisering, fordi decentralisering, demokrati og forældreindflydelse hænger så meget sammen. Jeg synes ikke, som hr. Flemming Jensen har været inde på, at det er noget, der behøver at blive undersøgt; det er noget, vi kan gennemføre.

Til undervisningsministeren, som jeg et langt stykke af vejen er meget enig med, har jeg to bemærkninger. Den ene drejer sig om et alternativ til læseplanudvalgets støvede notat. Jeg kan godt forstå, at en progressiv minister, når han tiltræder, selvfølgelig bruger det arbejde, som er lavet af embedsmændene og af fagforeningsfolkene, men jeg kan ikke se, at der vil være noget til hinder for, at ministeren sagde tak for læseplansnotatet, men samtidig udtrykte en god demokratisk vilje til at få sagen belyst fra en anden side også, således at der var mulig-